

РЕШЕНИЕ

№ 1878

гр. София, 17.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 06.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **3314** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 87, ал. 1 и ал. 3 вр. с чл. 83, ал. 5 от Закон за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОБВВПИ).

Образувано е по жалба на И. С. Г., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] срещу Решение № 229000-4534/01.03.2024 г. на началника 05 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи (РУ - СДВР), с което се отказва продължаването на срока на разрешение за съхранение, носене и употреба на късо нарезно огнестрелно оръжие за самоотбрана.

В сезиращата съда жалба са изложени аргументи за незаконосъобразност на постановения отказ. На първо място се сочи, че отказът е немотивиран и необоснован, поради неизлагане на фактически и правни основания за издаването му. На следващо място жалбоподателя твърди, че за да се обоснове нужда от съхранение, носене и употреба на късо нарезно огнестрелно оръжие не е задължително да съществува конкретно застрашаване или опасността да е реална и постоянна, а е достатъчно съществуването на потенциална опасност. Счита, че като управител на три търговски дружества за него съществува постоянна опасност от нападение.

В открито съдебно заседание оспорващият се явява лично. Заявява, че поддържа жалбата и изразява искане за отмяна на оспорения акт.

Ответникът, редовно призован, не се явява, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия състав, след като се запозна с

административната преписка, жалбата и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят И. С. Г. е притежавал издадено разрешение за съхранение, носене и употреба на ОББ № 20190450259/08.02.2019 г.

На 17.01.2024 г. е входирано Заявление №140500-257/17.01.2024 г. за продължаване срока на разрешението за съхранение, носене и употреба на оръжие до началника на 05 РУ-СДВР. На 14.02.2024 г. на жалбоподателя е връчено уведомление с рег.№229000-2585/2024 г. за отпочване на административно производство по издаване на отказ от подновяване разрешението му за съхранение, носене и употреба на късо огнестрелно оръжие, на основание чл.58,ал.1,т.10 от ЗОБВВПИ.

От И. Г. е депозирано заявление /допълнителни мотиви /, с рег.№140500-801/19.02.2024 г. за преразглеждане на процедурата по изготвяне на отказ от подновяване срока на валидност за късо нарезно огнестрелно оръжие, в което е заявено, че оръжието му е необходимо за самоохрана, защита на личната му неприкосновеност и опазване на движимото му и недвижимо имущество.

Въз основа на извършената проверка в електронната система на МВР за необходимостта от самоотбрана и представените доказателства е издадено процесното Решение № 229000-4534/01.03.2024 г. на началника 05 РУ при СДВР, с което се отказва продължаването на срока на разрешение за съхранение, носене и употреба на късо нарезно огнестрелно оръжие.

В мотивите на решението се сочи, че изложените в заявлението твърдения не се подкрепят от доказателствата, нуждата от самоотбрана не е установена, липсват доказателства за конкретни посегателства против личността на И. Г., неговото имущество или имуществото и сигурността на членовете на неговото семейство. За обосноваване на процесния отказ административният орган сочи, че предотвратяването на потенциални посегателства върху личността и имуществото на подателя на искането и на членовете на семейството не може да мотивира притежаване на огнестрелно оръжие и подновяване срока на разрешението за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие за самоотбрана. Заплаха от действия с такъв характер съществува хипотетично за всеки гражданин и разширяването на тълкуването на необходимостта като предотвратяване на бъдещи вероятни, но несигурни събития би довело до издаването на разрешение практически на всеки и би обезсмислило необходимостта като критерий, въведен в закона за установяване на основателността на искането за разрешаване на дейностите с огнестрелно оръжие.

С посоченото решение на основание чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ, поради недоказана необходимост от притежаване на огнестрелно оръжие е отказано издаването на разрешение за съхранение, носене и употреба на късо нарезно огнестрелно оръжие за самоотбрана, както и продължаването на срока на същото.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, имаща правен интерес да оспори отказа, като неин адресат, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореният акт е издаден от началника на 05 РУ – СДВР, което е РУ по постоянен адрес на заявителя и административният орган е материално и териториално компетентен по отношение на всички хипотези, отнасящи се до разрешителния режим

за носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях съгласно чл. 79, ал.1, чл. 81, ал. 1 и чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ, като е установено наличие на предпоставки за прилагане хипотезите на чл.58 ,ал.1, т.10 от ЗОБВВПИ.

В оспореното решение е посочено правното основание за постановяване му, като е прието, че е налице основание по чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ за постановяване на отказ за продължаване на срока на разрешение за придобиване на късо наречно огнестрелно оръжие за самоотбрана.

Разпоредбата на чл. 81, ал. 1 от ЗОБВВПИ регламентира реда за получаване на разрешение, т. е. приложението ѝ е предпоставено от липса на валидно разрешение и необходимост от такова. Съгласно посочената норма за получаване на разрешение за носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях, български граждани подават писмено или по електронен път заявление по образец до началника на РУ на МВР по постоянен адрес, към което прилагат изрично посочени документи. Съгласно чл. 83, ал. 1 от ЗОБВВПИ, при постъпване на документите по чл. 81, РУ на МВР оценява пълнотата и съответствието на подадените документи с изискванията за издаване на разрешение и извършва при необходимост проверка на място на обектите за съхранение. Съгласно чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ началникът на РУ на МВР издава писмено или по електронен път разрешение за съответната дейност или мотивирано отказва издаването му.

В друго производство, обусловено от наличието на издадено и валидно (с неизтекъл срок) разрешение, регламентирано в чл. 87, е уредена хипотеза на подновяване на срока на разрешението. Съгласно ал. 1 на която разпоредба в едномесечен срок преди изтичане на срока по чл. 84, ал. 2 (в общия случай 5 години), лицето, получило разрешение за съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях подава писмено или по електронен път заявление по образец за подновяване на разрешението до съответния началник на РУ на МВР, придружено от изрично посочени документи. Съгласно ал. 3 на чл. 87, разрешението се издава по реда на чл. 83.

На свой ред производството по чл. 58 от ЗОБВВПИ (правно основание на процесния отказ) касае отнемане на издадено и валидно разрешение, независимо с изтичащ или не срок на валидност, при настъпване на някое от обстоятелствата по чл. 58, ал. 1, т. 2 – т. 8 или при отпадане на основателната причина по чл. 58, т. 10 от ЗОБВВПИ – самоотбрана, ловни цели и пр.

Между страните не е спорно, че жалбоподателят И. С. Г. е притежавал разрешение за съхранение, носене и употреба на ОББ № 20190450259/08.02.2019 г. за самоотбрана, издадено му от началника на 05-то РУ към СДВР, за което съгласно чл. 84, ал. 2 от ЗОБВВПИ 5 годишния срок изтича на 07.02.2024 г. От доказателствата по делото се установява, че И. Г. е подал заявление на 17.01.2024 г., т. е. заявлението, по което е издадено оспореното решение е подадено в срока по чл. 84, ал. 2 от ЗОБВВПИ. От служебно извършените проверки в информационните системи на МВР и отразени в Докладна записка с вх. № 140500-546 от 02.02.2024 г. се установява, че по отношение на И. Г. няма данни за криминални прояви, същият не е регистриран.

Независимо от наличието на тези данни в издаденото решение е обективизиран отказ за продължаването на издаденото разрешение, като в титулната част на същото е посочено, че производството е във връзка с подновяване на разрешение.

В обстоятелствената част на акта се съдържат мотиви за недоказана необходимост от притежаването на огнестрелно оръжие, като така посоченото фактическо основание е

относимо именно към хипотезата на производството по издаване разрешение по чл. 81, ал. 1 от ЗОБВВПИ.

В диспозитива на акта изрично е формулирано, че се отказва продължаването на срока на разрешение .

Отказът е основан правно в разпоредбите на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ – относимо към отнемане на разрешение с решение на органа, издал същото.

В резултат от това производство е издаден административен акт, в който административният орган е посочил, че провежда производство по реда на чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ – за подновяване на разрешението, поради изтичащ срок на валидност, на следващо място от фактическа страна е приел, че не е налице основателна причина за самоотбрана, за да издаде, не да поднови разрешението и е формулирал отказ да издаде разрешение за подновяване срока на валидност за късо наредно огнестрелно оръжие за самоотбрана, независимо от наличието на издадено такова, без да сочи дали е валидно, но не на последно място, е обосновал акта си в разпоредбата на чл. 58, т. 10 от ЗОБВВПИ, отнасяща се до отнемане на издадено разрешение. По този начин началникът на 05 РУ – СДВР е допуснал смесване между три хипотези на ЗОБВВПИ, след което е постановил волеизявление за отказ за продължаване на срока разрешение.

В хипотезата на чл. 87 от ЗОБВВПИ се подновява разрешително, чийто срок не е изтекъл, като това обстоятелство изобщо не е обсъдено с издаването на спорния акт и съответно е довело до смесването на отделно регламентирани в закона процедури. Нещо повече, в случая, вместо да определи предмета на производството съобразно извършените от И. Г. действия и данните във връзка с тях, и съответно да го квалифицира правилно, административният орган е започнал производство по подновяване на издадено разрешение, без да посочва дали срокът му е изтекъл и същото е валидно и съответно без да е предприел необходимите действия за изясняване в цялост на всички относими за издаването на ново разрешение факти и обстоятелства.

Неправилното процедиране е довело като резултат и до издаването на административен акт, в титулната и обстоятелствени части на който са смесени три различни хипотези на ЗОБВВПИ – по чл. 81 (издаване на разрешение) и по чл. 87 (подновяване на разрешение с изтичащ срок на валидност), в чийто диспозитив също са налице две хипотези на ЗОБВВПИ – разпоредително е формулиран отказ за издаване на разрешение, но и отказ за продължаване на срока на същото, като е посочено правно основание за отнемане на издадено разрешение (чл. 155, във връзка с чл. 58, т. 10 от ЗОБВВПИ). Отпадането на причината по чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ представлява самостоятелно основание, но за отнемане на издадено и валидно разрешение – преди да е изтекъл срокът на валидността му, вкл. и преди за лицето да възникне задължението по чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ (да подаде заявление за подновяване на разрешението). Това обаче се извършва в отделно и независимо производство, а необходимостта от отнемане следва да е подкрепена с доказателства, че обстоятелствата, обосновавали нуждата от издаване на разрешението вече не съществуват. Както в административното производство, така и впоследствие в съдебното производство, от страна на административния орган не е установено каква е била основателната причина за издаване на разрешението за носене, съхранение и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси, както и че тя е отпаднала.

В производството по отнемане на разрешение, за да бъде направена преценка дали е

отпаднала необходимостта от наличието на вече издадено по надлежния ред разрешение, което е предпоставка за отнемането му по чл. 155, ал. 1 от ЗОБВВПИ, следва да се установи какви са били предпоставките, наложили неговото издаване. Доказателствената тежест в този случай е на административния орган, който, следва да укаже на лицето да заяви кои са били обстоятелствата, обосновавали необходимостта да притежава, съхранява и носи огнестрелно оръжие, както и да провери какво е било основанието за издаване на разрешение в хипотеза необходимост от самоотбрана. Следва да се провери и съществуването на тези основания към момента на произнасяне с административен акт за отнемане на съответното разрешение (в този смисъл е Решение № 4571 от 11.04.2018 година, постановено по адм. дело № 6726/2017 година на Върховния административен съд; Решение № 16087 от 27.11.2019 година, постановено по адм. дело № 15027/2018 година на Върховния административен съд; Решение № 7456 от 20.05.2019 година, постановено по адм. дело № 6714/2018 година на Върховния административен съд).

С оглед на гореизложеното, настоящия съдебен състав намира, че жалбата е основателна. Оспореният отказ за продължаване на срока на разрешение за съхранение, носене и употреба на късо нарезно огнестрелно оръжие за самоотбрана на И. С. Г. следва да бъде отменен, а делото върнато като преписка на административния орган за произнасяне по подаденото от жалбоподателя заявление, при съобразяване включително на разпоредбата на чл. 35 от АПК и изясняването на въпроса за наличието на валидно разрешение към датата на подаване на заявлението. Следва да се проведе съответното производство по указания в закона ред, като тежест на административният орган е да установи, че основателната причината, която е съществувала към момента на издаване на разрешението, е отпаднала. В акта следва да се посочи каква е била причината, която е била сметена за основателна към момента на издаване на разрешението. Административният орган трябва да установи, че тази причина, която е съществувала в предходен момент, към момента на издаване на акта, с който се отнема разрешението, вече не е налице.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, във връзка с чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК, настоящият съдебен състав на Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 229000-4534/01.03.2024 г. на началника 05 РУ при СДВР, с което на И. С. Г. се отказва издаването на разрешение за съхранение, носене и употреба на късо нарезно огнестрелно оръжие за самоотбрана, както и продължаването на срока на същото, като незаконосъобразено.

ИЗПРАЩА делото като преписката на началника 05 РУ на СДВР, при МВР за ново произнасяне по реда на ЗОБВВПИ по подадено от И. С. Г. Заявление № 140500-257/17.01.2024 г., съобразно дадените с решението указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОПРЕДЕЛЯ срок на за изпълнение на решението 1 (месец) от влизане в сила на настоящия съдебен акт.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: